

RECI NE NASILJU: Porodično nasilje

Statistički podaci o prijavi nasilja ne pokazuju pravi broj žrtava, jer mnoge od njih ne prijavljuju nasilnike, već takvo ponašanje prečutkuju i trpe.

Porodično nasilje se može ispoljiti na više načina:

- **psihički** (<https://portalmjadi.com/reci-ne-nasilju-2-psihicko-nasilje>),
- **fizički** (<https://portalmjadi.com/reci-ne-nasilju-1-fizicko-nasilje>),
- **seksualno** (<https://portalmjadi.com/reci-ne-nasilju-3-seksualno-nasilje>) i dr.

Za ovu vrstu nasilja se često koristi termin „**privatno nasilje**“, što je **pogrešno** jer se na taj način ovaj oblik zlostavljanja udaljava od očiju javnosti, smešta se u „četiri zida“ i samim tim ga je teže rešiti. Bez obzira o kojoj vrsti nasilja je reč, samo ako javno govorimo o onome što nam se dešava, možemo se izboriti sa problemima.

Ćutanjem odobravamo nasilno ponašanje!

Žrtve porodičnog nasilja mogu biti i supružnici, ali i deca. Uzrast i pol nisu presudni, kao ni verovanje da su uvek samo žene žrtve nasilja u porodici (iako jeste reč o češćim slučajevima). Ovaj vid nasilnog ponašanja je veoma rasprostranjen, ali sa obzirom na to da mnoge žrtve prečutkuju šta im se desilo, statistički podaci iz policijskih stanica i bolnica ne pokazuju stvarno stanje.

Teško je odrediti uzroke porodičnog nasilja, ali često je reč samo o izgovorima – niska primanja, nezadovoljstvo poslom, seksualne frustracije, alkoholizam, narkomanija i sl.

Nijedan problem ne bi trebalo rešavati nasiljem! Psihološke karakteristike takođe nisu presudne, ali je primećeno da su nasilnici uglavnom asocijalne ličnosti, koje zbog toga ne osećaju krivicu, tugu ili grižu savesti. Ono što takođe utiče na rasprostranjenost porodičnog nasilja jesu i ekonomski i socijalni faktori odnosno društveni sistemi koji podržavaju patrijarhat i tradicionalne vrednosti u kojima su, zna se, žene i deca potčinjeni.

Posledice porodičnog nasilja mogu biti kratkoročne i dugoročne. Fizičke povrede prolaze, ali na psihičkom polju se javljaju depresija i drugi mentalni poremećaji koji su trajniji. Česta pojava su i poremećaji u ishrani, sklonost ka alkoholu i drogama, a sve to može stvoriti i sklonost ka samoubistvu. Deca koja su žrtva nasilja često izrastaju u nasilnike.

Neke žrtve ne reaguju pasivno. One se obraćaju nekome za pomoć, odlaze od kuće ili užvraćaju istim ponašanjem. Međutim, mnogi **faktori** – lični, ekonomski, kulturni i socijalni, sprečavaju žrtvu da napusti nasilnu vezu. Žrtve koje su emocionalno i ekonomski zavisne od svojih partnera vremenom nauče da trpe nasilje i ostaju u nezdravoj zajednici i žive sa nadom da će njihov nasilni partner promeniti ponašanje. Ali, to se ne dešava.

Porodično nasilje je sve češća pojava.

Šokiraju vas naslovi u novinama?

Onda nemojte da čutite!

Ako si žrtva nasilja ili poznaješ nekoga ko trpi batine, uvrede ili druge vrste uznemiravanja i napadanja, moraš to reći glasno.

„Ono što počne vriskom, ne sme se završiti čutanjem!“

Nasilnike treba prijaviti, jer je to jedini način da se sa njima izborimo.

Na sajtu www.nasiljenemaopravdanja.org možeš pronaći **SOS** brojeve telefona, a imaš mogućnost i da sa drugima podeliš svoju priču kako bi sebi, ali i njima pomogao i pokazao da nisu sami.

Samo **zajedno** se možemo izboriti za **sigurnost i bezbednost svih nas.**

Šta mogu da uradim ukoliko sam preživeo/la neki oblik nasilja?

Kontatirajte centar za socijalni rad <http://www.womenngo.org.rs/publikacije/publikacije-o-nasilju/291-postupanje-centra-za-socijalni-rad-u-situacijama-nasilja-u-porodici-2013>

Pozovite policiju http://www.womenngo.org.rs/images/publikacije-nasilje/Policija_letak_2011.pdf

Procitajte Sigurnosni plan http://www.womenngo.org.rs/images/publikacije-novo/Sigurnosni-plan_2011.pdf

Kontaktirajte SOS telefone na kojima pozivi mogu biti anonimni <http://www.zeneprotivnasilja.net/o-nama/spisak-organizacija>